

Piše: Milutin Šoškić - Šole

U toku narednih četrnaest meseci, održaće se dva veoma značajna sportska takmičenja za našu zemlju i naš sport. Prvo je na redu Evropsko prvenstvo u košarci, čiji će domaćin biti naša zemlja, Srbija i Crna Gora. Dobijanjem organizacije ovog atraktivnog takmičenja mi smo na sebe preuzeli dvostruku obavezu. Prvo da budemo gostoljubivi domaćini, kako bi sve proteklo u najboljem redu, a drugo veoma važno da naši zlatni košarkaši ponovo postanu zlatni. Da povrate ugled naše košarke, koji su svojom krivicom pokvarili na zadnjem Evropskom prvenstvu, kada su bili među poslednjima..

Drugi sportski događaj, koji takođe okupira našu sportsku javnost je Prvenstvo sveta u fudbalu, koje se sledeće godine održava u Nemačkoj. Da smo sami birali dva takmičenja u sportskim disciplinama, na kojima želimo da povratimo ugled dva naša najpopularnija sporta, mi bi izabrali baš ova dva. Zašto nam je toliko stalo do uspeha u košarci i fudbalu, a ne recimo u odbojci, rukometu ili vaterpolu? Zato što se naš fudbal iz poznatih razloga već poduže nalazi u krizi i što nam se nakon osam godina ukazala šansa da budemo učesnici najvećeg fudbalskog takmičenja na svetu, na kome bi odmerili snagu našeg tima sa

DVA ZNAČAJNA SPORTSKA PRVENSTVA

najjačim timovima planete. Košarkaši su nas potpuno razmazili neprestalnim osvajanjem medalja, pa nas njihov zadnji neuspeh još peče. On nije šokirao samo naše zaljubljenike košarke, već i najveće svetske stručnjake ove igre. I ako je prošlo poduže vreme od tog šoka, dan-danas se traže razlozi neuspeha. Pošto je novo prvenstvo već na pragu naše kuće, vreme je da stavimo tačku na taj nemili događaj. Desilo se i nikada se više ne povratilo. Mi znamo da smo jaki, da imamo najbolji tim, da naši momci igraju kod kuće, gde su najbolji navijači na svetu.

Garancija za naš optimizam su imena i kvalitet naših asova, koji će braniti bolje naše zemlje. Pogledajte samo ta imena: Divac, Stojaković, Jarić, Rebrača, Radmanović, Krstić, Drobnjak, Čabarkapa, Pavlović i Miličić. Ovo su igrači koji igraju veoma zapaženu ulogu u najjačoj ligi na svetu, u kolevci košarke Americi. A kada ovoj fantastičnoj deseterici dodamo kapite na Bodirodu, Sašu Đorđevića, Gurovića i ostale mlade i talentovane igrače iz naše lige, uspeh ne može biti izostavljen. Ovaj sastav veličanstvenih igrača znači miran san našem treneru, ali Boga mi, i njegova velika glavobolja kako bez greške izabrati najbolje od najboljih. To je sastav provenjenih i veoma kvalitetnih igrača, starijih i veoma mladih. To je skup jakih ličnosti, fizički i psihički veoma spremnih, što je dodatna garancija da će oni uspeti. Ako se kojim slučajem dogodi da najbolji ne budemo, jer je u sportu sve moguće, jer Španija, Italija, Francuska, Nemačka, Grčka, a posebno aktuelni prvak Evrope Litvanija i uvek jaka Rusija, imaju timove za najveća dostignuća, za medalje zlatnu i srebrnu. Nama tada ostaje, da im od srca sportski čestitamo i da čekamo novu priliku za dokazivanje.

Zato naši košarkaši hrabro u nove pobeđe, neka vas pored vašeg neospornog kvaliteta i seća prati, a mi će mo neprestano i srcem i dušom biti uz vas, a vi nam se odužite zlatnom medaljom.

Naši fudbaleri imaju mnogo teži

zadatak od košarkaša, jer moraju prvo kvalifikacije da prođu. Od toga cilja su samo jedan korak. A taj korak mogu da im pokvare Španija, Litvanija i Federacija Bosne, kakve li samo slučajnosti, jer i fudbaleri za protivnike imaju Španiju i Litvaniju, garancije za uspeh su i ovde velike, jer imamo više nego dobar tim. Na poslednjih pet utakmica primili smo samo jedan gol, a navala je u stanju da svakog protivnika

uvek matira. Fudbal se mnogo razlikuje od košarke jer kod njega nije pravilo da u većini slučajeva bolji pobeđuje. Za uspeh im je pored kvaliteta potrebna sreća i dobro suđenje. Zahvaljujući najviše treneru Petkoviću, atmosfera u timu je izvanredna. Zato je mišljenje svih stručnjaka i naših i stranih, da će se pobednik odlučiti u Madridu u susretu Španija - Srbija i Crna Gora. Kakve li samo slučajnosti, nešto više od dvadeset godina, ove su se dve reprezentacije u Frankfurtu sastale da u majstorici izbore učešće na Svetskom prvenstvu koje se održavalo u Nemačkoj. Tada smo bili bolji jer smo golom Josipa Katalinskog, u zadnjim minutima utakmice bili pobednici mi, odnosno naša tadašnja država Jugoslavija. Bio sam posmatrač tog uzbudljivog događaja, na kome smo trijumfovali. A i dan-danas čujem glas pokojnog Mladena Delića koji je ovaj susret direktno prenosio: "Ljudi moji, pa da li je ovo moguće". Moguće je tada bilo, nadam se da će se to i ovoga puta ponoviti i da ćemo nakon osam godina biti ponovo u završnici fudbalskog prvenstva sveta. Zato srećno plavi i vama i nama koji ćemo vas bodriti.

Specijalna čestitka iz Nemačke za Čikago:
Srećan rođendan svom unuku PETRU PETROVIĆU,
želi baka JAVORKA

Iz Nemačke za Dalas - Teksas
Srećan rođendan TIJANI i RADI NEŠKOVIĆ i sve
najlepše želi baka JAVORKA ŽIVKOVIĆ iz Detmolda.

Za Beograd: Ivani Matijević i Ljiljani Pajagić žele
Branka i Marko iz Čikago.

Za Čikago: Petru Petroviću od mame
Protojereju, Aleksandru Aci Ivanoviću
Tomislavu - Mikiju Kneževiću
Zoranu Markoviću
Svetlani i Mići Simonović
Dunji Vla
Dušanu Radovanoviću
Lorni Šušnjar od tate Vladimira.